

YENİ KAMU HİZMETİ ANLAYIŞININ GÜVENLİK YÖNETİMİNDE UYGULAMA ALANLARI

Hüseyin AKDOĞAN*

ÖZ

Denhardt ve Denhardt (2003) tarafından kaleme alınan Yeni Kamu Hizmeti (YKH) teorisi demokratik değerleri kamu yönetimi alanına tekrar uygulayan bir yaklaşımdır. YKH'nin prensipleri vatandaşla etkileşimin çok sık olduğu polislik alanında uygulama alanı bulabilir. Vatandaşlar güvenlikleri için ve kamu güvenliği için polise ihtiyaç duyarlar. Polis de aynı şekilde, vatandaşın daha iyi bir hizmet sunmak için, yine vatandaşlara ihtiyaç duyar. Bu karşılıklı anlayışın geliştirilmesi adına demokratik değerlere ve halkın katılımına önem veren Toplum Destekli Polislik (TDP) yaklaşımı geliştirilmiş ve tüm dünyada yaygın hale gelmiştir. Her ne kadar etkiliği ve verimliliği ile ilgili tartışmalar olsa da ve Türkiye'deki uygulamalar için yeterince analiz çalışmaları yapılmış olmasa da, toplum destekli polisliğin demokratik değerleri bir kamu hizmeti olan güvenlik sektöründe etkin kılması YKH anlayışının anlaşılması ve yaygınlaştırılması için önem arz etmektedir. Toplum destekli polislik yaklaşımı polisin vatandaşına hizmet etmesini, vatandaşın kendi güvenliğini ilgilendiren konulardaki kararlara ve bu kararların uygulamasına katılmasını, kamu hizmetçisi olan polisi daha yakından tanıyıp ona hem destek verip hem de bir anlamda kontrol etmesini ve böylece hesap verebilirliğini sağlaması, güvenlik sektöründe vatandaşların istek ve taleplerini kolayca tespit edebilmesini, vatandaşına değer vermesini ve son olarak yönetmek yerine vatandaşına hizmet etmesini sağladığından YKH felsefesinin tüm temel bileşenlerini kamu sektöründe uygulamaktadır. Bu felsefenin tüm kamu sektörlerinde uygulama

*Dr., Polis Akademisi –UTSAM, huseyinakdogan@egm.gov.tr

alanı bulması demokrasi kültürünün gelişmesi ve topluma da etkili ve hızlı bir şekilde yayılmasını sağlayacaktır

Anahtar Kelimeler: Yeni Kamu Hizmeti, Yeni Kamu İşletmeciliği, Demokratik Katılım, Toplum Destekli Polislik.

IMPLEMENTATION OF THE NEW PUBLIC SERVICE IN POLICE MANAGEMENT

ABSTRACT

Presented by Denhardt and Denhardt (2003), the new public service reaffirms the values of democracy, and democratic citizenship. The principles of the New Public Service can be implemented in policing field where there is a frequent interaction with the citizens. Citizens need police for their safety and public security. On the other hand Police need the citizens both to serve them and to sustain the service with their helps. Community Policing (COP) has been developed and prevalent in the world to empower this mutual understanding. Although there is a debate about the efficiency and effectiveness of COP, and there is a lack of scientific research about it in Turkey, the dissemination of COP philosophy which reaffirms democratic values in Policing is vital to understand the New Public Service. COP philosophy implements every principals of the New Public Service in Public sector: Police should serve the "citizens": Citizens

should actively involved in policing decisions and implementations: Citizens can easily understand and evaluate the police and police strategies by this active involvement and thus it ensures the accountability of police: police can easily point out the citizens problems and needs: police value citizens and serve them instead of steer them.

Keywords: *The New Public Service, The New Public Management, Democratic participation, Community Policing.*

GİRİŞ

Demokrasi, halka hizmet etmek için halkın desteğine dayanan yönetim şekli olarak da tanımlanmaktadır.¹ Bu nedenle hem yönetimi düzenleyen politika yapım sürecine, hem de bu politikaların uygulanması, yani yönetim sürecine vatandaşın katılımını gerektirir. Farklı yönetim şekillerini tarih boyunca tecrübe eden insanoğlu yönetimde en iyi yolun demokrasi olduğunu keşfetmiştir. Değişik yönetim şekilleriyle yönetilen ülkeler, komünist ülkeler, diktatörlükler bile meşrutiyet kaynaklarını halka dayandırabilmek için demokrasiye başvurmaktadırlar. Saddam Hüseyin'in seçim yaptırması ve meşrutiyetini halktan almış gibi göstermesi buna güzel bir örnektir (Gültekin, 2011: 183).

Yeni Kamu Hizmeti demokratik değerleri kamu yönetimi alanına tekrar uygulayan yeni bir yaklaşımdır. Yeni Kamu Hizmeti (YKH), Yeni Kamu İşletmeciliği (YKİ) anlayışına alternatif olarak ve onu eleştirerek ortaya çıkmıştır. YKİ kamu sektöründe özel sektör uygulamalarının kullanılarak verimliliğe ulaşmayı hedefleyen bir yaklaşımdır. Teorik altyapısı Kamu Tercihi (Public Choice) teorisine dayanır. Buna göre insanlar kendi çıkarlarını korumaya yönelik davranışlarda bulunurlar. Özelleştirme, müşteri hizmetleri ve performans ölçümü YKİ'nin odaklandığı konulardır (Genç, 2010: 147) YKİ'nin ana amacı verimlilik, yani aynı özel sektörde olduğu gibi az para ile çok iş yapmaktır. Müşteri memnuniyeti YKİ'de olmazsa olmaz bir kuraldır çünkü bu yaklaşımda Kamu Kuruluşları da insanları müşteri olarak görmektedir. Diğer yandan, YKİ'den farklı olarak YKH, vatandaşlığı ve demokratik değerleri tekrardan hatırlatmaktadır. Yeni Kamu Hizmetinde bireyler sadece ücret ödeyen birer müşteri değil fakat vatandaşlardır. Demokratik vatandaşlık ise aktif katılımı gerektirir. Bireyler sadece pasif birer vatandaş değillerdir; bireyler karar verme süreçlerine ve uygulama süreçlerine de katılan aktif birer vatandaşlardır.

¹ <http://demokrasi.nedir.com>

YKH'nin yedi ana önermesi vardır; müşteriye değil vatandaşlara hizmet etmek, kamunun tercihlerini gözetmek, müteşebbisliğin üzerinde vatandaşlığa değer vermek, stratejik düşünüp demokratik hareket etmek, hesap verilebilirliğin (accountability) çok basit olmadığını fark etmek, yönlendirmekten ziyade hizmet etmek, sadece üretkenliğe değil insanlara da değer vermek (Denhardt ve Denhardt, 2003: 43). Kamu yöneticileri insanların patronu değildir, vatandaşlarının hizmetçisidir. Onlar işleri kolaylaştıran kişilerdir. Vatandaşların yönetime aktif katılımları vatandaşlar ile kamu hizmetçileri arasında karşılıklı anlayış ve değer vermeyi sağlayacaktır. Bu katılım aynı zamanda kamu yöneticilerinin hesap verebilirliğini sağlamada etkili bir yol da ortaya çıkarmış olacaktır. YKH'nin bu temel değerleri polislik alanında uygulanabilir, çünkü vatandaşlar polislerle gündelik hayatta sıkça muhatap olmaktadır. Günlük hayatta her vatandaş trafikte mutlaka polis ile karşılaşır. Polis karakolu ile veya sokakta polislerle mutlaka etkileşime geçer. Polislik sürekli değişen ve gelişen bir alandır. Son dönemde de polislik değişmiş ve gelişmiştir. Geleneksel polislik stratejileri artık rafa kaldırılmıştır. Yerine, demokratik değerleri ve insan haklarını üstün tutan, teknolojik yenilikleri takip edip adapte eden yeni polislik anlayışları ortaya çıkmıştır. Toplum destekli polislik (TDP) anlayışı da bu yeni yaklaşımlardan birisidir. Geleneksel polislik anlayışı, işlenmiş suçları araştırmak ve suçluları adalete teslim etmek temel mantığından hareketle sadece adli polisliğe önem atfetmekteyken, toplum destekli polislik anlayışı suçla mücadele için vatandaşla omuz omuza çalışmayı ve suçları olmadan önleyerek vatandaşlarının hayat kalitelerini artırmayı hedeflemektedir. Toplum destekli polislik, toplumun suç gibi problemlerine çözüm bulmak amacıyla vatandaşlarla beraber çalışmayı ve etkileşimde olmayı gerektiren bir felsefe olarak tanımlanmaktadır (Trojanowicz ve Bucqueroux, 1990: 5). Komşu kollama programları, yaya devriye, vatandaş polis akademileri ve vatandaşlarla veya temsilcileriyle düzenli toplanma gibi faaliyetler en çok bilinen ve yaygın olan toplum destekli polislik stratejileridir. Fakat bunlar toplum destekli polislik stratejilerinin tamamı değildir. Toplumun

güvenlik sorunlarına etkili çözüm bulmak için vatandaşla birlikte çalışmayı da gerektiren herhangi bir fikir veya uygulama toplum destekli polislik stratejisi olabilir. Toplum destekli polislik yaklaşımı dünyanın değişik ülkelerinde çalışılmış ve denenmiş ve farklı stratejilerle hayata geçirilmiş bir felsefedir.

Bu makalede Denhardt ve Denhardt (2003)'inyeni kamu yönetimi anlayışına alternatif modelolarak tasvir ettiği Yeni Kamu Hizmeti öncelikle incelenecektir. Denhardt ve Denhardt (2003) tarafından belirtildiği üzere, YKH vatandaş, vatandaşlık ve kamu yararını önde tutan bir anlayıştır. Bu incelemeyimütakiben, YKH yaklaşımın getirdiği değerlere paralel olarak ortaya çıkan Türkiye'deki toplum destekli polislik uygulamaları tartışılacaktır.

1. YENİ KAMU HİZMETİ (THE NEW PUBLIC SERVICE)

Yeni Kamu Hizmeti anlayışı bağlamında, demokrasinin tarifleri arasında halkın desteğine dayanan yönetim şekli öne çıkmaktadır. Dolayısıyla bu tanımın ışığında, demokrasi insanların kendilerini yönetecek politikaların yapımında ve uygulanmasında katılımını gerektirdiği söylenebilir. “Yeni Kamu Hizmeti: Yönlendirme değil, Hizmet etme” kitabında Denhardt ve Denhardt (2003) kamu yönetiminde demokratik değerlerin yeniden hatırlanması ve uygulanmasını sentez eder ve YKH için demokratik değerler, vatandaşlık ve vatandaşa hizmet anlayışları üzerine bir çerçeve belirler. Denhardt ve Denhardt (2000) YKH'nin köklerini üç teori üzerine kurarlar. Demokratik vatandaşlık teorisi, toplum ve sivil toplum modeli ve organizasyonel hümanizm ve söylem teorisi.

Demokratik vatandaşlık teorisi bireyleri vatandaş olarak kabul eder ve buna göre vatandaşların çok aktif bir şekilde yönetimde yer alması gerektiğini vurgular. Toplum ve sivil toplum modelinde, insanlar “sivil toplum” dedikleri küçük gruplarda kendi kişisel çıkarları için çalışırlar. Vatandaşlar bu küçük gruplara ve hükümet birimlerine katılırlar. Son olarak, organizasyonel hümanizm ve söylem teorisi vatandaşlarla yöneticiler arasında açık bulunan

bir söylemin, iletişim kanalının yönetimin temeli olduğunu belirtir. Denhardt ve Denhardt, 2003 yılında yazdıkları kitaplarında YKH'nin yukarıda belirtilen üç kökünepostmodernizm kavramını dördüncü kök olarak eklerler. Söylem postmodern kamu yönetimi için temelmerkezi katkıdır. Bazı kamu yönetim teorisyenleri toplumun problemlerinin objektif ölçümlerle çözümünün daha olası olduğuna inansalar da, postmodern kamu yönetimi teorisyenleri toplumun problemlerinin çözümünün söylemde, iletişimde olduğunu iddia etmektedirler. YKH bu temeller üzerinde kamu yönetimine demokratik değerleri ve demokratik vatandaşlığı tekrar getirmektedir. Denhardt ve Denhardt (2003) temel olarak hükümet bir özel işletme gibi yönetilmemesi gerektiğini belirtmektedirler ve hükümet demokratik bir şekilde yönetilmelidir anlayışını vurgulamaktadırlar. Bu YKH'nin temel prensibidir. Bu temelde YKH'nin çerçevesi 7 ana temelden oluşmaktadır.

1.1. Müşteriye Değil, Vatandaşa Hizmet Etmek

YKH vatandaşlık değerini tekrar hatırlatmaktadır. Geleneksel kamu yönetimi anlayışında insanlar müvekkil olarak görülmektedir ki kelimenin İngilizce aslı (Client) Latince'den gelmektedir ve "Bağımlı" demektir. Müvekkiller hükümete bağımlıdır ve hükümet müvekkillere yardım eder. Yeni Kamu işletmeciliği insanları müşteri olarak kabul etmiştir ve hükümetin özel bir şirket gibi yönetilmesi gerektiğini savunmaktadır. Osborne ve Gaebler (1992) hükümetin temel hedefinin müşteri memnuniyeti olması gerektiğini ve girişimci kamu hizmetinin müşterilere sunulması gerektiğini savunmuşlardır. Mintzberg (1996) hükümetinin sadece bir müşterisi olmayı reddeder. "Müşteri" kavramını tehdit olarak kabul eder ve " Ben hakları ile birlikte müşteriden veya müvekkilden çok ötede bir vatandaşım" der. (s. 77)." Aynı şekilde, YKH tüm vatandaşların, hükümetin bir müşterisi olmadıklarını savunur. Hükümet ve kurumları vatandaşları için kaliteli hizmeti sunmakla yükümlüdürler.

1.2. Toplumun İsteklerini Gözetmek

Hükümetin hizmetlerinde toplumun isteklerini gözetmek YKH'nin

temel prensiplerindedir. Geleneksel kamu yönetiminde, seçilmişler toplum isteklerini belirlerler ve kamu yöneticilerinin toplumun isteklerine göre kanunları tarafsız olarak uygulayarak en iyi şekilde hizmet etmeleri beklenir. Kamu yöneticileri toplumun isteklerinin yerine gelmesi için vatandaşlara yardım etmede merkezi ve önemli bir rol üstlenirler. Dinleme, demokratik olma ve yayılma kamu yöneticileri için önemlidir ve kamu yöneticileri arabulucu roller üstlenmelidirler (Denhardt&Denhardt, 2000; Denhardt&Denhardt, 2003: 65).

1.3. Müteşebbisliğin Ötesinde Vatandaşlığa Değer Vermek

Müteşebbis yöneticiler toplumun isteklerini göz ardı edebilirler. Fakat kamu hizmetçileri vatandaşlarla birlikte toplumun isteklerini daha iyi anlayabilirler. YKİ’de yöneticiler politika yapım sürecinde çok aktiftirler ve müteşebbis rolünü oynarlar. Bu rollerin dışında, yöneticiler müşterilerin isteklerine cevap vermekle yükümlüdürler. YKİ’den farklı olarak YKH kamu politikalarının geliştirilmesi sürecine vatandaşların katılımını teşvik eder (Denhardt&Denhardt, 2000; Denhardt&Denhardt, 2003: 83). Putnam’ın (1995) dediği gibi tüm spor gruplarında, derneklerde ve hükümet birimlerinde katılımcı aktif olan vatandaşlar demokrasi geleneğinin temelidir.

1.4. Stratejik Düşünüp, Demokratik Hareket Etmek

Kolektif çabalar ve işbirliği süreçleri/ kamunun ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik politikalar ve programlara ulaşmayı daha kolaylaştırabilir ve etkin kılabilir. Geleneksel kamu yönetiminde uygulamalar yönetimin sorumluluklarına bağlı olduğundan, kolektif olma ve istenilen işbirliklerine ulaşma mümkün olamaz çünkü politika uygulama süreci yukarıdan aşağıyadır, hiyerarşiktir ve tek yönlüdür. Bunun aksine, YKİ’ de hükümet mümkün olduğunca “yoldan çekilmeli” ve pazar güçlerine yol vermelidir, bu nedenle de uygulama ile direk olarak ilgili değildir. Geleneksel yaklaşım ve YKİ’den ayrılan, YKH’de vatandaşların katılımı ve toplumun organize edilmesi uygulamada ilk odak noktasıdır (Denhardt&Denhardt, 2003: 103). Hükümet ve politikacılar

toplum yaratamazlar fakat politikacı liderler toplumu oluşturan vatandaşları ve grupları destekleyebilirler (Denhardt&Denhardt, 2000).

1.5. Hesap Verebilirliğin Çok Basit Olmadığını Fark Etmek

Resmi, hiyerarşik ve kanuni bakış açısı, klasik kamu yönetiminde hesap verebilirliği tanımlayan öğelerdir. Yöneticiler sadece kendileri için üstleri, seçilmiş üst düzey yetkililer ve mahkemeler tarafından belirlenen kanunları, kuralları ve standartları uygularlar. Hesap verebilirlik, YKİ'ye göre, aynı iş dünyasındaki gibi olmalıdır; performans ölçüm sistemi. YKH'de ise kamu yöneticileri rekabet normlarını ve sorumluluklarını karmaşık bir dış kontrol ağında, vatandaşların tercihlerine göre, ahlaki değerlere, kamu hukukuna ve kamunun isteklerine göre düzenleyen herkese karşı sorumlu olmalıdırlar (Denhardt&Denhardt, 2003: 119). Kamu yöneticileri, YKH'de sadece kendi başlarına göre karar vermezler. Karar verme süreci, diyalog, vatandaşların etkinleştirilmesi ve geniş vatandaş katılımı ile sağlanır. Kamu yöneticilerinin vatandaşla beraber karar vermeleri beklendiğinden, yöneticiler problemlere gerçekçi ve etkili çözümler üretebilirler. Böylece, bu etkileşim hem vatandaşlığı hem de hesap verebilirliği sağlamış olur (Denhardt&Denhardt, 2000).

1.6. Yönetmek Yerine Hizmet Etmek

Denhardt ve Denhardt'ın (2003: 139) altıncı YKH temeli "Yönetmek Yerine Hizmet Etmek" tir. YKİ toplumu yönetmek için müteşebbisliği önerir. YKH'de ise kamu yöneticileri vatandaşlara hizmet etmekle sorumludurlar ve onlar demokratik diyalogu sağlamayı kolaylaştırmalıdırlar. Liderlik değerlere bağlıdır ve organizasyon genelinde toplumla birlikte paylaşılmalıdır.

1.7.Sadece Üretkenliğe Değil, İnsanlara da Değer Vermek

YKİ insanların bencil olduğunun varsayar ve insanları gözetlemenin ve onlara yeterli teşvikin sağlanması ile üretkenliğin sağlanabileceğini belirtir. YKH'de katılımcı ve kucaklayıcı yaklaşım vatandaşlığı, sorumluluğu ve güveni sağlar. Çalışanların katılımı teşvik edilmeli ve yöneticiler çalışanlarını cesaretlendirmelidirler (Denhardt ve Denhardt, 2003: 155).

2. TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK

YKH'nin prensipleri polislik alanında uygulama alanı bulabilir, çünkü polislik vatandaşla kamu çalışanlarının çok sık etkileşimde oldukları bir hizmet alanıdır. Vatandaşlar güvenlikleri için ve kamu güvenliği için polise ihtiyaç duyarlar. Polis de aynı şekilde, hem onlara hizmet etmek hem de bu hizmeti yürütmek için vatandaştan yardım alarak onlara daha iyi bir hizmet sunmak için, vatandaşlara ihtiyaç duyar.

Geleneksel polislik anlayışı, kanunun vermiş olduğu emirlerin yerine getirilmesidir. Bu polislik anlayışında odak noktası kanunları sıkı bir şekilde uygulayarak suç oranlarını düşürmektir. Suç araştırması ve tutuklama temel polislik metotlarıdır (Xu, Fiedler ve Flaming, 2005). Geleneksel polislikte, amaç suç oranlarını düşürmektir. Başarı tutuklama sayıları, aydınlatılan suç sayısı gibi ölçümler ile değerlendirilen üretkenliğe göre ölçülmektedir. MacDonald (2002) sokakta görünürlüğün artması ve suça müdahale sürelerinin düşürülmesini de geleneksel polisliğin iki farklı amacı olduğunu belirtir. Bu performanslar başarı gibi görülebilir veya kamu düzeni için ve insanların hayat kalitesi için geçici çözümler olabilirler. Ne var ki, polisin bu başarıları yeni bir problem daha doğurmuştur; tıka basa dolu tutukevleri ve hapishaneler. Bunun da ötesinde, çözülmemiş suçlar ve organize suçlar toplum için halen bir tehdit olarak devam etmektedir. Bu süreçte toplumun desteğini almadan polisin yaptığı işte sadece sınırlı bir başarı yakalayabildiği gözlemlenmiştir.

Toplum destekli polislik bu problemlere daha kapsamlı bir yaklaşım sergilemektedir. Toplum destekli polislik, suç korkusunu azaltmak, ve vatandaşların hayat kalitelerini yükseltmek için vatandaşın polisliğe aktif katılımı, ortaklık, ve işbirliğini gerekli kılmaktadır (Roh, ve Oliver, 2005; Xu vd., 2005). Kesin bir tanımı olmasa da, toplum destekli polislik farklı şekillerde tanımlanmaya çalışılmıştır. Örneğin, polis ve vatandaşların bilgi ve ödül paylaşımı için polisi ve polislik hizmetini vatandaşa sunma yönteminin değişimi olan bir pratik olarak tanımlanmıştır (Greene, 1997). Aynı şekilde Trojanowicz ve Bucqueroux toplum destekli polisliği şu şekilde tarif etmişlerdir;

“...polis memurlarının ve vatandaşların beraber yaratıcı bir yolla çalışması; suçla ilgili, suç korkusu, sosyal ve fiziksel bozukluk ve yokolan komşuluk ile ilgili çağdaş toplum problemlerini çözmede faydalı olabilir konsepti üzerine kurulu yeni bir polislik felsefesi”(1990, s.5).

Aynı şekilde, Stevens toplum destekli polisliğin “kendisine yardımcı olabilmek için başkalarına yardımcı olmak” konusuna odaklandığını belirtir (2002; 64). Bu tanımlar polisin reaktif polislikten proaktif polisliğe geçmesi, değişmesini gerektirmektedir; başka bir deyişle, suç savaşıçılığından, problem çözücülüğe.

2.1. Toplum Destekli Polisliğin Temelleri

Suç kontrolü, düzenin sağlanması ve hizmet sunma polisliğin üç temel fonksiyonudur. Toplum destekli polislik düzenin sağlanması ve hizmet sunma fonksiyonlarına öncelik verir. TDP'nin dört temel amacı vardır: 1-Toplumla ortaklık, 2- Problem Çözme, 3- Suç Önleme ve 4- Kurumsal değişim'dir (Sözer, 2011;103).

Komşu kollama programları, polis teşkilatında gönüllü hizmet, vatandaş devriyesi, mahalle memurlarının belirlenmesi, toplum destekli yaya devriyeler, toplumun önde gelenleri ile düzenli toplantılar, hizmet içi eğitimler tipik toplum destekli polislik uygulamalarıdır. Bu uygulamalar toplum destekli polisliğin öncelik verdiği düzenin sağlanması ve hizmet sunumu ilkelerini gerçekleştirmeye yönelik uygulamalardır (Zhao, He, & Lovrich, 2003). Toplum destekli polislik felsefesi örgütsel değişimi, vatandaşa hesap verebilmeyi geliştirmeyi, karar vermede yerelleşmeyi ve sokakta çalışan memurların yetkilerini artırmayı gerektirir (Lumb&Breazeale, 2003). Vatandaş polis ortaklığı toplum destekli polisliğin diğer bir bileşenidir (Reed, 1999; Robin, 2000).

2.1.1. Vatandaş Polis Ortaklığı

Toplumun karşılaştığı problemleri çözmek ve verilen kararları ortaklaşa almak için toplumun teşvik edilmesi toplum destekli polislik felsefesinin temel bileşenidir. Vatandaşlar güvenlik politikalarına anketler, toplantılar ve danışma

kurulları ve diğer yöntemlerle katkıda bulunabilirler (Robin, 2000). Toplumun desteği olmadan polis güvenlik hizmetinde sınırlı bir başarı yakalayabilir. Toplum destekli polislik toplumdaki bireylerin kendileri için birer gören göz, duyan kulak olmalarını gerektirir. Toplumla ortak iş yapma toplumun kamu güvenliği süreçlerine katılmasına odaklanır. Ortaklık toplumdaki suçun ana nedenlerini tespit etmeye ve onları yok etmeye yardımcı olabilir. Toplumdaki bireylerin polisle işbirliği içinde çalışması suçu ve suçluları cesaretlendiren şartları ortadan kaldıracaktır. Bu işbirliği karşılıklı güvene, ortak değerlerin belirlenmesine dayanmalıdır ve istikrarlı etkileşim, değerlendirme ve tartışmalarla güçlendirilmelidir (Greene, 1997).

2.1.2. Örgütsel Değişim

Örgütsel değişim, polisin kendi teşkilat yapısını işbirliği oluşturma ve problem çözme çabalarını uygulayabilmeye göre değiştirmesi olarak anlaşılmalıdır. Örgütsel değişimde, polis teşkilatları otoriteyi yerelleştirmeli, yani il emniyet müdürlüklerine daha fazla yetki devri yapmalı, buna bağlı olarak hesap verebilirliği artırmalı, örgütsel kültürü yenilemeli, polislikle ilgili politikalara vatandaşın da katkıda bulunmasının yollarını aramalı, polis müdürlerinin yerel yönetim politikalarında söz sahibi olmalarını sağlamalıdır (Greene,1997).

Polis teşkilatının eğitimi ve yönetimi her bir memurun değişime açık olmasını sağladığı zaman, o teşkilatın günlük görevlerin yapılmasında toplum destekli polislik felsefesini uygulamada daha fazla üretken olabileceği öngörülmektedir (Lumb&Breazeale, 2003). Dahası, polis yöneticileri kendi teşkilatları için daha uzun soluklu örgütsel bir vizyon belirlemelidirler. Polis kaynaklarına ve harcamalarına ilişkin en uygun hizmet ve kendine güveni vermeye çalışmalıdırlar. Polislik temel olarak komşuluk ve meskûn mahallerin problemlerine odaklanmalıdır.

2.1.3. Yerelleşme

Yerelleşme toplum destekli polisliğin en önemli bileşenlerinden birisidir. Yerelleşme olmadan toplum destekli polislik uygulamalarının başarılı bir şekilde yürütülmesi düşünülemez. Yönetmelikler ve politikalar merkezîyetçiliği sürdüren nedenlerdendir. Bu nedenle, alt seviyelerde karar verme teşvik edilmez ve engelleme, polis memurlarının yaratıcılığı, iş tatminini ve moralini olumsuz etkiler. Merkezîyetçi süreç var olan hiyerarşik kontrolün sürmesini ister ve yerel şartların uygulamalarda göz önüne alınması ile ilgili inisiyatif almayı, esnekliği azaltır (Morash& Ford, 2002). Aydın (1997) polis teşkilatlarındaki bürokratik yapının fazla olmasının aşırı merkezîyetçilik ve rasyonelliği doğurduğuna dikkat çeker. Merkezî organizasyonlarda, hiyerarşik yapının zirvesi karar verme gücünün kendi ellerinde kalmasından yanadır. Bu nedenle, büyük polis teşkilatlarında, yöneticiler otoritenin hepsini veya büyük bir kısmını kendilerinde tutmak isterler. Zirvedekilerin kararları bir emirdir ve tüm personel bu emirlere uymakla yükümlüdür. Whisenand yerelleşmeyi “merkezî gücü ve otoriteyi azaltma ve teşkilatın alt seviyesindekilere daha fazla sorumluluk ve otonomi verme” çabası olarak tanımlar (1981; 179).

Robin (2000) yerelleşmeyi yönetimsel, coğrafik ve fonksiyonel yerelleşme olarak sınıflandırır. Yerelleşme toplum destekli polisliğin en önemli bileşenlerinden birisidir. Modern polislikte, polislik hizmetleri sunulurken, vatandaşların ihtiyaçlarına cevap verebilmek şarttır. Diğer bir deyişle, yerelleşme yerel ihtiyaç polisliğidir. Polis yerel ihtiyaçları tanımlamalı ve kendi görevini vatandaşların ihtiyaçları doğrultusunda yerine getirmelidir. Toplum destekli polislik yöneticilerden teşkilatındaki herkesi dinlemesini ve gelişme adına tüm kaynaklardan gelebilecek tüm fikirlere açık olmalarını ister. Güç ve karar verme örgütlerde alta doğru yayılmalıdır, otorite dağıtılmalıdır ve problem çözme en altta en uygun seviyede teşvik edilmelidir (Peak&Glensor, 1999).

2.1.4. Coğrafi Olarak Tespit Edilen Devriyeler ve Kişiselleştirilmiş Polislik

Coğrafi seviyede ve karar verme merkeziliğinde birçok farklı polis teşkilatı vardır ve bazı teşkilatlar sorumluluk alanlarında birçok coğrafi olarak alt birimlere sahiptirler (Whisenand, 1981). Coğrafi yerleşme, yerel anlamda polis merkezindeki polis memurlarında yukarıdan aşağıya karar vermeyi değiştirir, yayar ve aşağıdan yukarıya karar vermeyi cesaretlendiren bir esneklik yaratır (Robin, 2000). Toplum destekli polislik, polislik hizmetlerinin mahalle seviyesinde yerleştirilmesini talep eder çünkü toplum destekli polislik merkezi bir komuta ve kontrolden ziyade spesifik bir alanda yapılabilir (Oliver, 2000). Alt hizmet birimleri, bölge birimleri ve polis merkezleri kurma coğrafi yerleşmedir ve birçok büyük şehir için gereklidir (Kuykendall&Unsinger, 1975).

Kişişelleştirilmiş polislik, polis memurlarına mahalle sorumluluğu verme demektir. Polis şefleri memurlarının olaylardan ziyade uzun soluklu yerel problemlere odaklanmalarını isterler. Bir polis şefi, bir polis memuruna spesifik bir mahallenin sorumluluğunu verdiğinde, o mahalle kişiselleştirilmiş olur. Dolayısıyla, mahallesi belirlenmiş polis memurları spesifik bir alandan sorumlu olmuş olurlar (Peak&Glensor, 1999). Devriye polisleri sürekli olarak bir mahalleye sorumlu kılındıklarında, bu devriye polisleri için toplumla kişisel olarak etkileşime geçmek için bir fırsat sağlar, toplumun güvenini kazandırır ve şiddete neden olan kuvvete dayalı polis metotlarını da en aza indirir (Robin, 2000).

Komşu kollama sistemi suç oranlarını ve suç korkusunu düşürme, suç aydınlatma oranını artırma ve polis –toplum ilişkilerini geliştirme kapasitesine sahiptir. Bu memurlar toplumun ihtiyaçlarını belirleyebilirler ve uygun suç kontrol taktiklerini ve mahalledeki sosyal hizmetleri geliştirebilirler. Fakat bu memurlara daha fazla sorumluluk, yetki ve hareket alanı sağlanmalıdır. İlaveten, bu memurlar komşu kollama toplantılarına, partilerine ve değişik toplumsal buluşmalara katılarak problem çözmeye yakın ilişki kurmaları teşvik edilmelidirler (Peak&Glensor, 1999).

2.1.5. Vatandaş Polis Akademileri

Kapsamlı polis faaliyetleri, polis uygulamaları ve polis kültürü bilgisi sağlama vatandaşın polisi anlamasını kolaylaştırır. Bu aynı zamanda polis ve toplum arasında sağlam bir işbirliğini de sağlar. Bu bakış açısından, polis teşkilatları polis ile vatandaş arasındaki anlayışı geliştirmek için vatandaş polis akademilerini geliştirmişlerdir (Cohn, 1996; Palmiotto&Unninthan, 2002). Hickman ve Reaves (2003) 50 bin ila 300 bin arası bir nüfusa hizmet eden polis teşkilatlarından yüzde 69'unun ve bir milyondan fazla nüfusa hizmet eden tüm polis teşkilatları arasında yüzde 86'sının vatandaş polis akademisine sahip olduklarını belirtmektedirler.

3. TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK İLE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Suç istatistikleri, tutuklama sayıları ve suça müdahale zamanı polisliğin suçla savaş olduğu anlayışının hakim olduğu geleneksel polislik anlayışında bazı performans ölçümleridir. Toplum destekli polislik modelinde ise, polisin verimliliğini ve etkinliğini klasik metotlarla ölçümlemek oldukça zordur, çünkü toplum destekli polisliğin amacı, suçları olmadan önlemek, vatandaşın hayat kalitelerini yükseltmek ve suç korkusunu azaltmaktır. MacDonald (2002) aynı zamanda toplum destekli polisliğin değerlendirilmesinin, kavramın çok geniş bir alanı kapsamından dolayı çok zor olduğunu belirtir. Yine de, toplum destekli polislik programlarının etkililiğini ve verimliliğini ölçmek için bazı zaman serileri çalışmaları, çaprazlama çalışmalar ve çoklu alan değerlendirmeleri mevcuttur (Zhao, Scheider ve Thurman, 2002a). Xu ve diğerleri (2005) toplum destekli polislik değişkenlerinin (toplumla çalışma ve suç önleme) suçu azaltmak üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğunu tespit etmişlerdir. Zhao, Scheider ve Thurman, (2002b) toplum destekli polislikle ilgili 50 çalışmayı ve suç korkusunu azaltmadaki rolünü analiz etmişlerdir. Bu çalışmaların 31'i suç korkusunda bir azalma olduğunu, 18'i herhangi bir değişiklik olmadığını ve sadece 1 çalışma ise suç korkusunun

arttığını rapor etmişlerdir. Zhao ve diğerleri (2003) toplum destekli polislik uygulamalarının tüm temel polislik fonksiyonlarında olumlu etkileri olduğunu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğunu tespit etmişlerdir. Toplum destekli polislik ile ilgili başka bir anlamlı artış Zhao, Lovrich ve Thurman (1999) tarafından bulunmuştur. Washington Eyalet Üniversitesindeki Hükümet çalışmaları ve hizmetleri birimi tarafından toplanan 1993 ve 1996 yıllarına ait ulusal polis şefleri verilerini kullanmışlardır. Bu veri seti 47 eyaletten 281 yerel polis teşkilatının verilerini içermektedir. Bu çalışma aynı zamanda polis teşkilatlarında kullanılan farklı ve ilgi çekici toplum destekli polislik uygulamalarını da açığa çıkarmıştır; topluma yönelik gazeteler, dükkân önü stantları, mağdur iletişim programları ve vatandaş memnuniyet anketi bunlar arasında en yaygın olanlardır.

Roh ve Oliver (2005) tarafından yapılan başka bir çalışmanın toplum destekli polisliğin suç korkusu üzerindeki etkisi ile ilgili sonuçları, Zhao ve diğerlerinin (2002b) sonuçları ile uyumlu çıkmıştır. Bu sonuçlara göre toplum destekli polislik algısı suç korkusunu azaltmaktadır. MacDonald (2002) Kansas şehri silah deneyi olarak da meşhur olan yaya devriye çalışmasının sonuçlarını rapor etmektedir. Bu deneye göre toplum destekli polislik uygulamalarından birisi olan yaya devriye uygulaması deney bölgesindeki silah suçlarını istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde düşürmüştür. MacDonald aynı zamanda proaktif polislik metotlarının şiddet suçlarını önlediğini de tespit etmiştir. Kane (2000) sürekli mıntıka görevlendirmeleri ve her mıntıkaya bir sorumlu polis atamanın, bu tip bir görevlendirme yapılmayan karşılaştırma mıntıkasına oranla daha anlamlı olumlu sonuçlar doğurduğunu çoklu zaman serileri deneyi ile tespit etmiştir. Polisle gönüllü etkileşim uygulamalarının polise olan güveni artırdığı tespit edilmiştir. Bu çalışmadaki veriler 1997 yılında orta ölçekli bir Amerikan şehrine aittir. Polisle gönüllü etkileşim uygulamaları; vatandaş polis akademileri, mahalle toplantıları gibi uygulamalardır (Ren, Cao, Lovrich, ve Gaffney, 2005).

Cheurprakobkit'in (2002) 1999 yılında yapmış olduğu çalışma toplum destekli polisliğin ikinci en önemli bileşeninin yönetim olduğunu ortaya çıkarmıştır. Polis memurları toplum destekli polisliğin başarısı için liderlik de dahil olmak üzere yeni bir yönetim şekline inanmalıdırlar. Bu nedenden dolayı, polis yöneticilerinin tüm memurlarını ve ara kademe yöneticilerini eğitmeleri tavsiye edilmektedir.

Araştırmalar aynı zamanda vatandaş polis akademilerinin etkinliğini de test etmişlerdir. Hilson "vatandaş polis akademilerine gelen bazı vatandaşların başlangıçta biraz şüpheli oldukları halde, akademiye tamamlayan herkesin polisleri destekleyen bir tutumla ayrıldıklarını" belirtmektedir (Hilson, 1994; 5). Teksas vatandaş polis akademisindeki anket çalışmasında akademinin polisin sorumluluklarını, polis olmanın zorluğunu ve katılımcıların zihinlerinde vatandaşın nasıl bir katkıda bulunabileceği ile ilgili anlamayı ve farkındalığı artırdığını tespit etmiştir. Cohn (1996) Metro-Dade vatandaş polis akademisini incelemiş ve akademinin vatandaşı eğitmede başarılı olduğunu ve katılımcıların olumsuz tutumlarını anlayış ve takdire çevirdiğini tespit etmiştir. Raffel (2005) tarafından yapılan bir çalışma vatandaş polis akademilerinin sivilleri bilgilendirdiğini, böylelikle sivillerin polisin kullanabileceği güç miktarının farkında olduklarından polisin yaptığı uygulamalardan hesap verebilirliğini artırdığını tespit etmiştir.

4. TÜRKİYE'DE TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK

Yeni Kamu hizmeti ve bileşenleri Türkiye için yeni bir kavramdır. Türkiye demokratik bir ülkedir fakat katı bir merkezîyetçi yapısı vardır. Yönetimdeki bütün bürokratik yapılar hiyerarşik bir şekilde yapılandırılmıştır. Bütün kamu kurumları için hiyerarşinin başı, merkezi Ankara'dadır. Kamu kurumlarının politikaları Ankara'da belirlenir ve illerdeki yerel örgütlerce uygulanır. Bu katı merkezîyetçi yapıda vatandaşların politika yapma sürecine ve uygulama sürecine katılımları zor bir konudur. Türk polis teşkilatı da aynı yapıdadır.

Ankara’da bulunan Emniyet Genel Müdürlüğü ve İçişleri Bakanlığı güvenlik politikalarını belirlerler ve il emniyet müdürlükleri illerde bu politikaları hayata geçirmeye çalışırlar. Türk polis teşkilatında performans kriteri geleneksel polislik anlayışındaki suç ve yakalama oranları gibi kriterlerdir. Bu merkezietçi yapı ile yetkinin ve otoritenin alt birimlere kadar dağıtılmasını, sokakta vatandaşla birebir muhatap olan polis memurunun inisiyatif almasını gerekli kılan toplum destekli polislik felsefesinin uygulanması çok zor bir husustur. Sözer ve Ekici’de (2010: 17) Türkiye’de TDP felsefesinin gereği olan adem-i merkezietçilik, yerel ihtiyaçların tespit edilip karşılanmaya çalışılması ve buna göre güvenlik hizmeti verilmesi bakımından merkezi yapının başarıyı olumsuz olarak etkilemesinin mümkün olduğunu belirtmektedirler. Polis teşkilatı bu yeni kamu hizmeti anlayışını felsefe olarak kabul edip tüm teşkilata yaymak yerine, bu işe özel toplum destekli polislik birimleri kurarak bu anlayışı yerleştirmeye çalışmaktadır. Bu nedenle polis teşkilatındaki tüm polislerin benimseyip bu felsefeye göre vatandaşına hizmet etmesi gerekirken, Türk polis teşkilatında bu işle görevlendirilmiş özel birimler kurulmuştur² (Gökkaya ve Doğan, 2010: 242). Hâlbuki TDP yaklaşımının başarısı, sokakta nasıl uygulanacağı ve kültüre uyumlu yeni ve yaratıcı uygulamaların bulunup uygulanması, vatandaşla birebir etkileşime geçen alt rütbeli amir ve memurların algılayışı ve tutumlarına bağlıdır (Sözer, 2011: 120).

Toplum destekli polislik birimleri bazı toplum destekli polislik uygulamalarını hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Okullarda farklı konularda konferanslar, yardıma muhtaçlara yardım dağıtma, muhtarlarla yapılan düzenli toplantılar, Tunceli ve İstanbul polis teşkilatlarında çocuklara yönelik uygulanan “Kanka” ve “Can Kanka” uygulamaları³ ve yıllardır uygulanan fahri trafik müfettişliği uygulamaları başarılı uygulamalardan bir kaçıdır.

² TDP hizmetlerini düzenleyen Emniyet Genel Müdürlüğü Toplum Destekli Polislik Hizmetleri Yönetmeliği, 18 Şubat 2009 Tarihinde yürürlüğe girmiştir.

³Kanka ve Can Kanka projeleri Tunceli İl Emniyet Müdürü olan Hayati Yılmaz’ın geliştirdiği ve halen başarılı bir şekilde uygulanan projelerdir. Bu projeler çocuklara yönelik olup etkinliği bizzat makale yazarı tarafından gözlemlenmiştir. Bu ve bunun gibi yeni uygulamaların uygulamaları ve etkinliği bilimsel araştırmalarla test edilmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

Uygulanan toplum destekli polislik uygulamalarının etkililiği ve başarısı ile ilgili çalışmalar yeterli seviyede olmasa da bazı çalışmalar mevcuttur. Aydın şehrinde yapılan bir çalışmada vatandaş ile yapılan toplantılar faydalı bulunmuştur. Bu çalışmadaki katılımcılar toplantılardan tatmin olduklarını ve desteklediklerini ve polisle yapılan bu toplantıların devam etmesi gerektiğini belirtmişlerdir (Darcan, 2005).

ABD ve diğer batı ülkelerinden farklı olarak, komşu kollama sistemi zaten Türk kültüründe olan bir gelenektir, toplum destekli polislik uygulamalarının bir parçası değildir. Türk geleneklerine göre komşuluk çok önemli bir husustur ve tüm komşular birbirlerini tanırlar, bilirler. Geleneksel Türk evleri birbirlerine yakındır, yollar dardır ve komşular arası yakın ilişkiler fiziksel olarak da bir yakınlıktan kaynaklanmaktadır. Modern yapılaşma ile birlikte bu geleneksek fiziksel yakınlık azaldıkça, komşuluk ilişkileride bozulmaya başlamıştır. Yüksek katlı apartman hayatında birbirini tanımayan komşular artık gerçek olmaya başlamıştır. Buna büyük şehirlere yönelik yaşanan göçler de etki etmektedir. Örneğin, Antalya'da polis teşkilatı, komşu kollama programını bu tip bölgelerde uygulamaya çalışmaktadır.

Türkiye'deki en yaygın toplum destekli polislik uygulaması fahri trafik müfettişliği uygulamasıdır. Fahri trafik müfettişliği 1997 yılından beri uygulanmaktadır ve tamamen gönüllülük esasına dayanmaktadır. İlgili yönetmeliğe göre fahri trafik müfettişi sayısı o şehirdeki kayıtlı araç sayısına göre belirlenmektedir ve bu oran 1/1000' dir. Fahri müfettişlerin görev tanımları ve sorumlulukları trafiği denetlemek, kural ihlali yapan sürücülere trafik cezası yazılabilmesi için makbuz yazıp bunları trafik polisine göndermektir. Müfettişler 40 yaş ve üzeri, üniversite mezunu vatandaşlar arasından seçilmektedir. Adaylar objektif ve daha önce herhangi bir trafik kazasına karışmamış olmalıdırlar. Bu şartları haiz adaylar seçilirler ve kendilerine trafik eğitimi verilir. Müfettişler bilgilerini güncellemek ve karşılaşılan sorunları müzakere etmek için belirli aralıklarla trafik şubelerinde trafik polis memurları ile toplantılara katılırlar. Trafik cezası yazılmak üzere

ceza makbuzu yazma yetkileri olsa da, trafik müfettişlerinin trafik polisinin sahip olduğu sorumluluk ve yetkileri yoktur. Abay ve Uslu (2005) Sakarya ilinde trafik müfettişleri ile ilgili bir anket düzenlemişlerdir. Çalışmalarında, her ne kadar bazı fahri müfettişlerin yetkilerini kötüye kullandıkları tespit edilse de program genel olarak başarılı bulunmuştur. Bu programın Sakarya ilinde trafik ihlallerini azaltmada başarılı olduğu tespit edilmiştir.

Türkiye’de uygulanan özgün TDP programlarından birisi de “ailenizin polisi” uygulamasıdır. Erzincan ilinde uygulanan bu sistemde coğrafi olarak polisler mahalle düzeyinde ailelerle iletişime geçme ve onların aile polis olmaları teşvik edilmektedir. Herhangi bir sorun yaşayan aileler bu sorunların çözümünde bölge polis karakolları veya ilgili kurumlara başvurmadan önce, sıkıntılarını aile polisleriyle paylaşmakta ve soruna beraber çözüm bulmaya çalışmaktadırlar (Gültekin, 201: 192).

Uzun yıllar terör örgütleri ile mücadele eden Türk Polis Teşkilatı, nispeten yeni olan ve demokratik değerlerin polislikte uygulanması olan TDP’yi terörle mücadele alanında da etkin hale getirmeye çalışmaktadır. Somut olarak, Terörle Mücadele Dairesinde merkezi yapısı olan ve her il teşkilatında da örgütlenmesi bulunan “bilgilendirme ve önleme faaliyetleri” TDP uygulamalarının terörle mücadelede uygulanmasına güzel bir örnektir. Bununla birlikte TDP birimlerinin terör faaliyetlerinin yoğun olduğu yerlerdeki değişik uygulamaları da incelenmelidir (Özeren ve Cinoğlu, 2010: 214). Bu kapsamda Yıldız ve Şahin (2010: 237) terör olaylarının fazla olduğu bölgelerde TDP faaliyetlerinin terör örgütünün beslediği kaynaklar ve istismar ettiği konulara göre belirlenmesinin ve bu projelere ağırlık verilmesinin daha isabetli bir politika olacağını ileri sürmektedirler⁴.

⁴ Yıldız ve Şahin’in belirtilen makalelerinde Mardin ilindeki TDP faaliyetleri ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Beyaz Perde/Beyaz Sayfa, Köy ziyaretleri ve Mardin geceleri projeleri ile ilgili ayrıntılı bilgi makalede anlatılmaktadır.

SONUÇ

Demokrasinin temeli olan yönetime vatandaşın katılımı kamu yönetiminde yeni bir yaklaşım olan YKH'nin temel felsefesidir. 1990'lı yıllarda gelişen ve yeniliklere açık olarak tüm özel sektörde kabul gören işletmecilik mantığı YKİ ile kamu sektörüne de adapte edilmiştir. Halen geçerliliğini koruyan YKİ'nin verimlilik ve etkililik düşüncelerinden dolayı göz ardı ettiği demokratik değerleri tekrar hatırlatan YKH farklı kamu sektörlerinde uygulama alanı bulmaktadır. Vatandaşın polis teşkilatının sunduğu güvenlik hizmetine aktif olarak katılması YKH anlayışının bir uygulaması olarak incelenebilir.

Her bir vatandaşa bir polis görevlendirilemeyeceği açıktır. Güvenlik güçlerinin etkinliği ve başarısı için vatandaşın katkısı ve işbirliği mutlaka gereklidir. Toplum destekli polislik bu katkı ve işbirliğini sağlamak adına bazı programlar önerir. Toplum destekli polislik, proaktifpolislik ile yüksek mahpusluk oranlarını önlemede başarılıdır. Bu hem vatandaş için hem de polis için, suçları ve düzensizliği olmadan önlemek adına çok daha iyidir. Sinek-bataklık anlatımı burada uygun bir anlatım olacaktır. Klasik polislik anlayışı sinekleri öldürmeyi hedeflemişken, toplum destekli polislik ise bataklığı kurutma adına programlar gerçekleştirmeye çalışır. Toplum destekli polislik programlarının ABD'de etkili oldukları düşünülmektedir. Ne var ki, Türkiye'de de etkili olduğunu söyleyebilmek şu an için çok zordur. Bu kavram Türk polis teşkilatı için yeni bir kavramdır ve yönetim sisteminin katı merkezîyetçi yapısı gibi bazı sınırlılıklar nedeniyle uygulanması kolay değildir. Bu sınırlılıkların ötesinde halen uygulanan bazı toplum destekli polislik uygulamalarının etkinliği ile ilgili konuşmak için henüz erkendir çünkü bu uygulamaların çoğu yenidir veya ölçülemek ve genelleştirmek için çok küçük ölçekte.

Her ne kadar etkinliği ve verimliliği ile ilgili tartışmalar olsa da ve yeterince analiz çalışmaları yapılmış olmasa da, toplum destekli polisliğin demokratik değerleri bir kamu hizmeti olan güvenlik sektöründe etkin kılması YKH anlayışının anlaşılması ve yaygınlaştırılması için önem arz

etmektedir. Toplum destekli polislik yaklaşımı polisin vatandaşına hizmet etmesini, vatandaşın kendi güvenliğini ilgilendiren konulardaki kararlara ve bu kararların uygulamasına katılmasını, kamu hizmetçisi olan polisi daha yakından tanıyıp ona hem destek verip hem de bir anlamda kontrol etmesini ve böylece hesap verebilirliğini sağlaması, güvenlik sektöründe vatandaşların istek ve taleplerini kolayca tespit edebilmesini, vatandaşına değer vermesini, yönetmek yerine vatandaşına hizmet etmesini sağladığından YKH felsefesinin tüm temel bileşenlerini kamu sektöründe uygulamaktadır.

YKH felsefesinin tüm kamu sektörlerinde uygulama alanı bulması demokrasi kültürünün gelişmesi ve topluma da etkili ve hızlı bir şekilde yayılmasını sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Abay, A. R. ve Uslu, T. (2005).**“Türkiye’de Fahri Trafik Müfettişliği Uygulaması Ve Sonuçları (Sakarya Fahri Trafik Müfettişleri Örneği)”. *Polis dergisi*, 42. Erişim tarihi:2Nisan2006 http://www.egm.gov.tr/StratejiGelistirmeDB/dergi/42/makale/Doc_Dr_Ali_Riza_Abay_Aras_Gor_Tolga_Uslu.htm
- Darcan, E. (2005).**Toplum Destekli Polisliğin Gerekliliği. *Polisdergisi*, 42. Erişim tarihi: 2Nisan2006 http://www.egm.gov.tr/StratejiGelistirmeDB/dergi/42/makale/Emirhan_DARCAN.htm
- Denhardt, J. V. veDenhardt, R.B. (2000).**The New public Service: Servingratherthansteering. *Public Administration Review* 60(6), 549-559. [Elektronik Versiyon].
- Denhardt, J. V. veDenhardt, R.B. (2001).**The New public Service: Puttingdemocracyfirst. *NationalCivicReview*, 90(4), 391-400.
- Denhardt, J. V. veDenhardt, R.B. (2003).** *The New Public Service: Serving, not steering*. New York: M. E. Sharpe.
- Genç, F. N. (2010).**Yeni Kamu Hizmeti Yaklaşımı. *Türk İdare Dergisi*, 466. 145-159.
- Gökkaya, S. ve Doğan, M. (2010).**Türkiye’de Toplum Destekli Polislik Uygulamaları. M. A. Sözer (Ed.) Toplum Destekli Polislik: Toplum, Suç ve Güvenlik. Ankara: Adalet Yayınevi. Ss: 240-253.
- Greene, J.R. (1997).**Thecaseforcommunitypolicing. Erişim tarihi: 25 Haziran 2005 <http://usinfo.state.gov/journals/itdhr/1197/ijde/greene/htm>
- Gültekin, S. (2011).**Demokratikleşen Güvenlik Anlayışı: Türk Polis Teşkilatında Demokratik Polislik Uygulamaları. M. Karakaya ve S. Gültekin. (Ed.) Suçla Mücadelede Çağdaş Yaklaşımlar: Toplum Destekli Polislik Teori ve Uygulamaları.Ankara: Polis Akademisi yayınları. Ss:183-197.
- Ling, R.,Liquin, C., Lovrich, N. &Gaffmeyer, M. (2005).**Linkingconfidence in thepolicewiththeperformance of thepolice: Communitypolicing can make a difference. *Journal of CriminalJustice*, 33, 55-66.

- Lumb, R.C. ve Breazeale, R. (2003).** Police officer attitudes and community policing implementation: Developing strategies for durable organizational change. *Policing & Society*, 13(1), 91-107.
- MacDonald, J. M. (2002).** The effectiveness of community policing in reducing urban violence. *Crime & Delinquency*, 48(4), 592-618.
- Özeren, S. ve Cinoğlu, H. (2010). Terörle Mücadelede TDP Uygulamaları: Karşılaştırmalı Analiz. M. A. Sözer (Ed.) Toplum Destekli Polislik: Toplum, Suç ve Güvenlik. Ankara: Adalet Yayınevi. Ss: 197-220.
- Roh, S., Oliver, W.M. (2005).** Effects of community policing upon fear of crime: Understanding the causal linkage. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 28(4), 670-683.
- Stevens, D.J. (Ed.). (2002).** *Policing and community partnership*. New Jersey: Upper Saddle River.
- Sözer, M. A. (2011).** Polis Memurlarının Algılamalarıyla İlgili Bir Alan Çalışması: Sokak Bürokratlarının Gözüyle Toplum Destekli Polislik. M. Karakaya ve S. Gültekin. (Ed.) Suçla Mücadelede Çağdaş Yaklaşımlar: Toplum Destekli Polislik Teori ve Uygulamaları. Ankara: Polis Akademisi Yayınları. Ss: 101-124.
- Sözer, M. A. ve Ekici, N. (2010).** Toplum Destekli Polisliğin Teorik Altyapısı ve Kavramsal Çerçevesi. M. A. Sözer (Ed.) Toplum Destekli Polislik: Toplum, Suç ve Güvenlik. Ankara: Adalet Yayınevi. Ss: 3-20.
- Trojanowicz R.C. ve Banas D. W. (1985).** Jobsatisfaction: A comparison of foot patrol versus motor patrol officers. Erişim tarihi: 09 Temmuz 2005 <http://www.cj.msu.edu/~people/cp/jobsat.html>
- Xu, Y., Fiedler, M. L. ve Flaming, K. (2005).** Discovering the impact of community policing: The broken window thesis, collective efficacy, and citizens' judgment. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 42(2), 147-186.
- Zhao, J. S., He, N. ve Lovrich, N. P. (2003).** Community policing: Did it change the basic functions of policing in the 1990s? A national follow-up study. *Justice Quarterly*, 20(4), 697- 723.
- Zhao, J. S., Scheider, M. C. ve Thurman, Q. (2002a).** Funding community policing to reduce crime: have cops grants made a difference? *Criminology & Public Policy*, 2(1), 7-32.
- Zhao, J. S., Scheider, M. C. ve Thurman, Q. (2002b).** The effect of police presence on public fear reduction and satisfaction: a review of the literature. *The Justice Professional*, 15, 7-32.